

af, nemlig at være ganske overmaade elastiske og snart at kunne anvendes det ene Sted, snart det andet Sted. Nogle vil anvende dem til Nedbringelse af Statsgælden, andre til Bestridelse af forøgede Udgifter til den sociale Lovgivning, atter andre til Bestridelse af Udgifterne til en Fortsættelse af den nye Skolelovgivning.

Jeg skal altsaa udelukkende beskæftige mig med forskellige Punkter i Forslaget, der tager Sigte paa den finansielle Side, idet den Udgiftsberegning, der findes i de Forslaget ledsagende Bemærkninger, Tillæg A. Sp. 3583—88, aldeles ikke vil kunne holde Stik, saaledes at den Agitation, der drives med det store Antal Millioner, dette Forslags Virkeliggørelse skulde kunne spare Statskassen for, derfor ikke har nogen som helst Rod i Virkeligheden. Det siges saaledes f. Eks. i § 2, 2det Stykke, at „Generalstabens topografiske Afdelings og Søkartarkivets Virksomhed opretholdes“, men det ses ikke af Udgiftsberegningen paa Sp. 3583, at der her er afsat noget som helst Beløb til Dækning af de hermed forbundne Udgifter, der selvsagt maa være større, hvis — hvad der formentlig maa være Forslagets Mening og Følge — denne Virksomhed og dette Arbejde skal bestrides af andet Personale end militært Mandskab. Endvidere finder jeg § 16 ganske overordentlig uklart affattet. Der tales i denne om Godtgørelse til Mandskabet. „De til Uddannelse antagne Konstabler“, hedder det dér, „faar Kvarter, fuld Forplejning og Beklædning samt Sygepleje. Desuden udbetales i Tjenestetiden et Lønningsbeløb, fastsat pr. Dag, samt efter Tjenestetidens Slutning et samlet Beløb, beregnet efter Tjenestetidens Varighed. Disse Beløbs Størrelse fastsættes paa de aarlige Finanslove.“ I den Mindretalsudtalelse, som Partiet Venstre afgav i Beretningen i Fjor, siges der i Slutningen følgende: „I Regeringens Forslag fandtes en Bestemmelse om en aarlig Godtgørelse paa 300 Kr. til hver af Mandskabet i den Periode (12 Aar), de stiller sig til Raadighed. Denne Bestemmelse er strøget i Flertallets Forslag, hvorved Udgifterne bringes ned fra 22—23 Mill. Kr. til 17—18 Mill. Kr. Det er i det hele taget en saa usikker Sandsynligheds-Beregning, der er foretaget, at den antagelig slet ikke vil holde, hvis Ordningen skulde føres ud i det praktiske Liv.“ Jeg kan ganske slutte mig til disse Bemærkninger af Venstremindretallet i Fjor, naar man blot erstatter Ordet „antagelig“ med et ganske kategorisk Udtryk om, at Beregningen „umuligt“ vil kunne holde, hvis Ordningen skulde føres ud i det

praktiske Liv. I Regeringens oprindelige Forslag var der jo afsat et ganske bestemt aarligt Beløb til hjemsendt Mandskab, som dette skulde have for Forpligtelsen til at staa til Raadighed i de 12 Aar, Talen var om, et Beløb paa 300 Kr. aarlig for Konstabler og 420 Kr. aarlig for Overkonstabler. Nu er man, som det fremgaar af Bemærkningerne til det fremsatte Lovforslag, slaaet ind paa at ville yde det indkaldte tjenstgørende Mandskab en større Dagløn, beregnet til 8 Kr. pr. Dag under de 4 Maaneders Uddannelse, 9 Kr. for dem, der har længere Tjeneste, 10 Kr. for Overkonstabler og endelig 12 Kr. pr. Dag for Indkaldelserne til fortsat Tjeneste. Der staaer altsaa i § 16: „Desuden udbetales i Tjenestetiden et Lønningsbeløb, fastsat pr. Dag“ — det maa vel altsaa forstaas saaledes, at dette Beløb med de Tal, jeg lige læste op, skal lægges til Grund — „samt efter Tjenestetidens Slutning et samlet Beløb, beregnet efter Tjenestetidens Varighed. Disse Beløbs Størrelse fastsættes paa de aarlige Finanslove“. Det vil altsaa sige, at et eller andet, efter Udtalelsen her ubestemmeligt, Beløb er holdt udenfor den Beregning, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor stort skal jeg ikke kunne sige. Eller skal det opfattes saaledes, at man tænker sig, at man paa Grundlag af de Tal, der er anført i Bemærkningerne, vil afholde Udgifterne til Kvarter, Forplejning, Beklædning samt Sygepleje og give et mindre Beløb, saaledes at man vil tilbageholde en Del af dette Beløb paa de 8—9—10 Kr., som altsaa efter Tjenestetidens Afslutning skal ydes Mandskabet ved Hjemsendelse, beregnet efter Tjenestetidens Varighed, altsaa een Gang for alle? Under alle Omstændigheder vil et saadant Beløb — jeg ved ikke, hvor meget den højtærede Forsvarsminister havde tænkt sig, at man skulde yde Mandskabet, medens det var inde, Kvarter, fuld Forplejning, Beklædning og Sygepleje og et noget mindre Beløb daglig, 4, 3 eller 2 Kr., eller hvor meget det skulde være —, udbetalt en Gang for alle, ingenlunde komme til at staa i noget rimeligt Forhold til de Beløb, der oprindeligt var regnet med i Regeringens første Forslag. Lægger man Tallene fra Regeringens første Forslag for Godtgørelsen til Mandskabet for at holde sig til Raadighed til Grund, de 300 Kr. for Konstabler og 420 Kr. for Overkonstabler, og regner med det foreliggende Forslags Personaleantal, ca. 16.000 Mand i 12 Aar, vil man med de Tal, jeg her nævnte, komme op paa en Merudgift af ca. 4 Mill. Kr., hvilket dog